ПОУЧЕНІЕВЪНЕДѢЛЮТРИДЕСѦТЕЮ

Єꙋлїе ѿ Лꙋки. Слово, нв. Блгвн ѻче Прочести.

Каквѡ ѿмного ꙗдѣніе раждаѧ распаленіе ѻтꙋкъ, и ѿ ѻнѧ ѻтꙋкъ приложаваса ѻгница, и ѿ неѧ много краты и смертъ приходи на чл҃вѣка слꙋшатели мои, такѡ и ѿ преꙋмноженіе имѣніе и Богатство раждаса гордостъ ѝне разꙋміе: И ѿ това не разꙋміе приходи на человѣка неподобное плотѣкое вожделеніе. Почтѡ сіромахъ человѣкъ нежелаи нꙋждна ѝпотрѣбна себѣ толико, колико Богатыи повыше желаи да собире многое Богатство, и ѻчи єгѡ всѧкоги да имѣніе гладни сꙋтъ. Нѡ горе томꙋ: Понеже колкоса ѹмножава на чл҃вка Богатство, толико начене без страхъ Бжїи да живеи, и повыше неподобнѧ работи да ѹчинѧ, и ни єдино сломѣніе своє не ѻставѧ. Щѡса ѿ вси тѣхъ сіромахъ бонтъ и ѻ скꙋтаваса. Обаче подобнѡ єстъ на потрѣбнѧ работи да разноси имѣніе нашѧ, нїи да ѻбладаваме ємꙋ, ане то намъ, и да бꙋдемъ ємꙋ нїи слꙋги токмѡ дагледаме и да крѣемъ єгѡ. Нѡ да разносамѧ єгѡ като Гн҃дарꙗ. Почтѡ на слꙋги ѻбычаи єстъ да пазатъ Гн҃дрскаѧ стока, ана Гн҃дарꙗ ѻбычаи єстъ да ѻбладаватъ на стока своѧ ѝдаѧ разносатъ, ала не намерзкїи ѝне подобнѧ работи, нѡ по сіромашескаѧ потреба каквѡ Бг҃ъ заповѣдалъ єстъ да пригледаме ѻскꙋднѧ братїѧ и сестрꙋ нашѧ. Ала кои Бг҃атъ сребролюбецъ тои неслꙋша това, нколико многѡ имѣніе придобіе, толико повече желаи да собире. Ако придобіи десѧтъ кесїи, тогива гледа да ѹчини ѝхъ стѡ, или хїлѧда, кога добіи хїлѧда тогива повыше сіромахъ станва, ѝначене да дꙋма: Потрѣбнѡ єстъ мене да ѝмамъ десѧтъ хїлѧда, и тогива никакъ на сꙋщеніе не ѝма. Колико многѡ предобіи ѻкаѧнныи человѣкъ толико повече начене като пещь даса распалѧ ѿ внꙋтре, ѝповече начене даса грижи ѝда скорби, ѝдаса бонтъ дане погꙋби єгѡ, апостолъ потова и смертъ прифтава, понеже златолюбіе като закланіе єстъ на чл҃вка, кога погꙋби Богатство своє, тогива ѿ скорбъ и смертъ скоро приходи томꙋ. Ала сіромахъ человѣкъ ѿ таковыи многѡ слаи скорби ѿ лꙋчен єстъ. Тогѡ ради по добрѡ єстъ намъ малѡ имѣніе да ѝма человѣкъ ѿ правда собрано, ане много снеправда